

A hozomány

NIMRE

Julis szegény a vén kokott
A munkából már kikopott,
Ám lánya van, husz éves ő,
Mindenki így szól: ritka nő,
Az arca báj, a szeme tűz,
Ha kedve jön a vészbe üz,
És anyja szól: az angyalom
Tavasza férjhez is adom.

És jött egy ur, szép, fess, derék
A lánya megvette a szívét,
És szólt a lány: én önhöz ám
Elmék, hozzá ad az anyám,
S a jó mama így szól, hiszen
Az Ön szándékát elhiszem,
És bár én csak kokott vagyok,
Még nagy hozományt is adok.

Az esküvő megvolt hamar,
Sok ismerős gyült össze jaj,
És kérdezik, no mondja mán
Mi is hát az a hozomány.
És szólt Julis: a Nagy-körut,
Amit ezentul ő befut.
S nekem, mert szintén élni kell,
A mellék-ut is megfelelel.

(Kis élelclap, 1902. 24. sz.)

Circe a cirkusban.

„Circle a cirkusban”
Flirt, 1904. 7. sz.